

λίγα λόγια για εμάς

Traverso [tra'ver.so]: η θέση πλοίου κατά την οποία πλέει, καθώς δέχεται τον άνεμο ή το κύμα από τα πλάγια μπροστά. Λοξός, εγκάρσιος. *Traverso* ή πώς να μην αποφύγουμε τη σύγκρουση.

Βγαίνουμε από μια δεκαετία που συσσώρευσε ήττες και ήττες μεταμφιεσμένες σε νίκες. Βγαίνουμε σημαίνει προχωράμε. Η έξοδος είναι αναπόφευκτη. Η επιστροφή αδύνατη. Σε μια εποχή που ο χρόνος, το θεμέλιο κάθε εμπειρίας, εμφανίζεται σε στατικά, απομονωμένα κομματάκια. Πρέπει να στρέψουμε το παρελθόν ως την Ιστορία μας ενάντια στο μέλλον ως ενδεχόμενο. Να μετατρέψουμε τα όρια, τα αδιέξοδα, σε θέσεις μάχης.

Traverso, ειπωμένο αλλιώς: ο τρόπος να μην αποφύγουμε τη σύγκρουση.

Το γράψιμο, το στίσιμο και η διανομή του περιοδικού γίνεται με αποκλειστική ευθύνη της συντακτικής του ομάδας.

Το κλείσιμο της ύλης για το παρόν τεύχος έγινε στις 27/01/2025.

Κεντρικά Σημεία Διακίνησης στην Αθήνα:

Βιβλιοπωλείο Ναυτίλος (Χαριλάου Τρικούπη 28), κάτω περίπτερο της Πλ.Εξαρχείων, Οι εκδόσεις των συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30) Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Περιστερίου (Καρυάπδος 166, πλατεία Δέγλερη) Περίπτερο Υμηπτού (Υμηπτού 74, Παγκράτι)

Πληροφορίες για συνδρομές και παλιότερα τεύχη:

antifatraverso@gmail.com

Το περιοδικό Antifa Traverso συμμετέχει στην συνεργασία αντιφασιστικών ομάδων Antifa Community. Για περισσότερα:

antifacommunity.gr/traverso

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Η μισή ειρήνη εκεί...

Η συμφωνία εκχειρίσας και ανταλλαγής ομήρων-κρατουμένων που τέθηκε σε ισχύ την Κυριακή 19-1-2025 μεταξύ των οργάνων της παλαιστινιακής αντίστασης και του Ισραήλ είναι το πιο εύθραυστο πράγμα που συνέβη μέσα σ' έναν κόσμο τα σύνορα του οποίου ξαναχαράσσονται. Βάζοντας προς το παρόν μια άνω τελεία στην πρώτη στην ιστορία γενοκτονία-σε-ζωντανή-σύνδεση (με την υποστήριξη μάλιστα τεχνητής νοημοσύνης), από εκείνη την Κυριακή οι σειρήνες έχουν προσωρινά σιγήσει στη μεγαλύτερη ανοιχτή φυλακή του κόσμου. 2 εκ. εκτοπισμένων Παλαιστίνιων επιστρέφουν σταδιακά στα σπίτια τους, βρίσκοντας μια πόλη διαφορετική από εκείνη που είχαν αφήσει πίσω τους, για να εντοπίσουν και να θάψουν τους νεκρούς που έχουν θαφτεί κάτω από τα συντρίμια (10.000 άνθρωποι κατ'επίμνηση!). Ταυτόχρονα, εκατοντάδες φορητά με ανθρωπιστικό υλικό συρρέουν καθημερινά στον αποκλεισμένο θύλακα, που για σχεδόν ενάμιση χρόνο αντιστεκόταν αλύγιστα στο πιο αποτρόπαιο κρατικό έγκλημα των τελευταίων χρόνων.

Για τη συμφωνία την ίδια γνωρίζουμε ελάχιστα διότι κανένα επίσημο κείμενο δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί. Ό,τι μαθαίνουμε προέρχεται από κρατικές διαρροές και την ομιλία του καταριανού πρωθυπουργού, που επιβεβαίωσε δημόσια -αλλά ασαφώς- το διπλωματικό περιεχόμενό της. Από τη μία, η ισραηλινή κυβέρνηση δεν την έχει ακόμα επικυρώσει νομοθετικά κι από την άλλη, η παλαιστινιακή αντίσταση είναι εξαιρετικά φειδωλή ως προς τις πληροφορίες που αφήνει να διαρρεύσουν μέσα από τις ανακοινώσεις της. Η συμφωνία γίνεται ακόμα πιο εύθραυστη, αν αναλογιστεί κανείς τον χρόνο που λέγεται ότι θα διαρκέσει. Κι η ευθραυστότητά της είναι αντίστοιχη της ρευστότητας που είχε αποκτίσει το νόημα της ζωής εκεί που για ενάμιση χρόνο ξημέρωνε καθημερινά μια επί γης κόλαση. Αλλά κι εκεί που για ενάμιση χρόνο ολόκληρος ο πλανήτης διδάσκονταν τι πάει να πει αγώνας και αντίσταση.

Θεωρητικά, η συμφωνία ανταλλαγής έχει τρεις φάσεις και μεγάλο χρονικό βάθος, αλλά φαίνεται βέβαιο ότι η πρακτική εφαρμογή της θα προχωράει βδομάδα τη βδομάδα υπό την προϋπόθεση ότι θα τηρούνται οι δεσμεύσεις εκατέρωθεν. Σε πρώτη φάση 33 ισραηλινοί όμηροι θα ανταλλαχθούν με περίπου 1.000 (;) Παλαιστίνιους κρατούμενους στις ισραηλινές φυλακές, ενώ παράλληλα τα κατοκικά στρατεύματα θα αποσύρονται σταδιακά από τον θύλακα. Σε δεύτερη φάση, η αντίσταση θα απελευθερώσει τους υπόλοιπους ομήρους (ζωντανούς και νεκρούς) σε ανταλλαγή κι άλλων Παλαιστίνιων κρατουμένων, ενώ ο ισραηλινός στρατός θα αποχωρήσει πλήρως από την Λωρίδα της Γάζας. Σε τρίτη φάση, θα ξεκινήσει το πιτάνιο έργο της ανοικοδόμησης των κατεστραμμένων πόλεων και το ξεκαθάρισμα της πολιτικής κατάστασης. Έχοντας την πείρα των τελευταίων μηνών και αξιολογώντας τα δεδομένα, δεν θεωρούμε καθόλου απίθανο ότι η Παλαιστίνη θα (πρέπει να) συνεχίσει να μας απασχολεί για μεγάλο ακόμα διάστημα στο μέλλον.

Όμως αυτό που μέχρι τώρα έχει συμβεί είναι ήδη εξαιρετικά σημαντικό.

Πρώτον, επειδή το αντάρτικο, επιβιώνοντας μέσα σε ακραίες καταστάσεις, υποχρέωσε έμπρακτα το ισραηλινό κράτος σε αναδιάρθρωση της στρατηγικής του. Θυμίζουμε ότι εξαρχής διακηρυγμένος στόχος της ισραηλινής επίθεσης ήταν η εξολόθρευση της Χαμάς και η στρατιωτική απελευθέρωση των ομήρων. Ο πιο μακρόσυρτος πόλεμος στην ιστορία του ισραηλινού κράτους δεν έφερε οπωσδήποτε τα αποτελέσματα που είχε θέσει ως στόχους. Αυτό είναι μια πρώτη ήττα για το σιωνιστικό καθεστώς. Οι ανθρώπινες απώλειες του ισραηλινού στρατού που εσκεμμένα δεν δημοσιεύονται και το δυνάμωμα της αντίστασης, που όχι μόνο δεν εξολοθρεύθηκε αλλά απέκτησε νέα μέλη, αποδεικνύουν του λόγου το αληθές.

Δεύτερον, επειδή οι φασιστικές φωνές μέσα στην ισραηλινή κοινωνία για στρατιωτική κατάληψη της Λωρίδας και εποικισμό της βόρειας Γάζας περιθωριοποιήθηκαν μπροστά στο στρατηγικό αδιέξοδο στο οποίο οδηγήθηκε το Ισραήλ, ταλανιζόμενο από τις εσωτερικές του αντιθέσεις. Η επόμενη μέρα στο εσωτερικό του ισραηλινού κράτους είναι ένα μεγάλο ερώτημα, η απάντηση στο οποίο δεν είναι ασυνάρτητη από τις προτεραιότητες της νέας προεδρικής εξουσίας στις ΗΠΑ.

Τρίτον, επειδή ενάμιση χρόνο μετά την επιχείρηση «πλημμύρα του Αλ Ακσά» -και εξαιτίας αυτής ακριβώς- η κατάσταση στη Μέση Ανατολή είναι τελείως διαφορετική σε σχέση με πριν. Η διπλωματική προσέγγιση Ισραήλ και αραβικών κρατών έχει παγώσει, η ισραηλινή οικονομία είναι σοβαρά αποδυναμωμένη, η κοινωνία πολωμένη κι ο Τσαχάλ αντιμετωπίζει προβλήματα σε επίπεδο

στελέχωσης και ηθικού. Έτσι το παλαιστινιακό ζήτημα έφερε τον εαυτό του πεισματικά ξανά στο προσκήνιο, καταφέροντας μέσα από μια οργανωμένη εξέγερση και αντίσταση να διαταράξει διπλωματικές ισορροπίες και διακρατικές συμφωνίες χρόνων. Η πολιτική σημασία της 7ης Οκτώβρη είναι τόσο μεγάλη, που ακόμα δεν έχει αποτιμηθεί σε όλη της την έκταση.

Τέταρτον, η αντίσταση στη Γάζα επικύρωσε την ένοπλη και πολιτική ισχύ της, καθιστώντας τις οργανώσεις (και την Χαμάς ειδικότερα) βασικό παράγοντα των μελλοντικών εξελίξεων στην περιοχή. Την ίδια στιγμή η κατάσταση στη Δυτική Όχθη είναι έκρυθμη εδώ και αρκετό καιρό κι αυτό είναι βέβαιο ότι θα επιταθεί διότι μεταξύ των κρατούμενων που θα απελευθερωθούν στα πλαίσια της συμφωνίας βρίσκονται και πολλά εξέχοντα μέλη της αντίστασης που δεν πρόκειται να συναινέσουν στη προδοτική στάση της Παλαιστινιακής Αρχής. Μεταξύ αυτών, στελέχη του PFLP, συλληφθέντα άτομα από την Λωρίδα της Γάζας, μαχητές της οργάνωσης «ταξιαρχία μαρτύρων του Αλ Ακσά» από τη Τζενίν, «ύποπτοι» που συνελήφθησαν τον τελευταίο ενάμιση χρόνο από τις επιδρομές του ισραηλινού στρατού στη Δυτική Όχθη κ.ά.

... κι ο μισός πόλεμος εδώ.

470 μέρες μετά την 7η Οκτώβρη, η ηθική τάξη του κόσμου έχει διαταραχθεί δίχως επιστροφή. Οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί αυτής της πρωτοφανούς κτηνωδίας είναι δίκαιο να μην βρουν πουθενά ψυχία στο μέλλον.

Η γνώση που αποκομίσαμε το προηγούμενο διάστημα ότι τα ελληνικά αφεντικά έχουν ποντάρει στην εμπέδωση της ελληνοϊσραηλινής συμμαχίας πρέπει να τους επιστραφεί ως ευθεία κατηγορία συνηγορίας τους σε γενοκτονία. Το γεγονός ότι αναγνωρίσαμε στην στήριξη του ελληνικού κράτους-παρακράτους προς το Ισραήλ μια όψη του σύγχρονου φασισμού πρέπει να μετατραπεί σε αντιφασιστική συνείδηση. Όσοι από την άλλη αδιαφόρησαν, όσοι έκαναν τα στραβά μάτια, όσοι με οποιονδήποτε τρόπο σχετικοποίησαν ή υποστήριξαν τον όλεθρο πρέπει να τους ζητηθούν εξηγήσεις. Το ίδιο και στην αριστερά, που μέσω των κινηματικών τακτικών της χειρίστηκε πολιτικά τον συναισθηματισμό των πρώτων ημερών, κινητοποιώντας τον μηχανισμό της και μετά ξεχνώντας το θέμα, επιλέγοντας να μην βάλει ούτε μια στιγμή στο κέντρο της κριτικής της το ελληνικό κράτος-κεφάλαιο.

Ανεξάρτητα από την εξέλιξη της συμφωνίας, εξίσου σημαντικό κρίνουμε τι συνεπάγονται οι εξελίξεις για εμάς, που για ενάμιση χρόνο τοποθετήσαμε την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη σε κεντρικό ζήτημα της πολιτικής δράσης μας. Λέμε ότι δεν πρέπει να κρύψουμε τη χαρά μας ούτε για την προσωρινή παύση της σφαγής ούτε για τα επιτεύγματα της αντίστασης. Όπως επίσης δεν πρέπει να αγνοήσουμε την ελπίδα που πιθανά ζωντάνεψε μέσα στην καθεμιά μας η συνειδητοποίηση ότι ο εχθρός δεν είναι ανίκητος. Όσο πανίσχυρος κι αν φαίνεται, όσο υπερτεχνολογικός κι αν εμφανίζεται.

Λέμε ακόμα ότι με τον αντιστεκόμενο παλαιστινιακό λαό μοιραζόμαστε κοινούς εχθρούς: τη σιωνιστική δολοφονική μηχανή, τον δυτικό ιμπεριαλισμό και, προπαντός, έναν βασικό σύμμαχο του Ισραήλ, το ελληνικό κράτος-κεφάλαιο. Στην Παλαιστίνη καθρεφτίζεται το δίκιο κάθε μικρής και μεγάλης ανταρσίας απανταχού επί γης, όπου ξεπήδησαν κινήματα αλληλεγγύης. Εκεί συμπυκνώνεται το νόημα που έχει στις ζωές μας ο αγώνας κι η οργάνωση. Όταν σπκάνεται μια κόκκινη σημαία, όταν βάφεται ένα σύνθημα, όταν πετάγεται μια πέτρα κι όταν σπίνεται μια διαδήλωση δεν είναι καθόλου λίγο.

Να ξανασεβαστούμε τις μικρές στιγμές μας όπως σεβόμαστε την Παλαιστίνη. Έτσι θα ξαναφτιάξουμε το πρωτογενές υλικό για να οργανώσουμε την επίθεση κατά αυτού του κόσμου.

edito- rial

